इदमाहमहाराजपार्थवाक्यंस्मरन्नरः॥ वाच्योयुधिष्ठिरःकृष्णकालेवाक्यमिदंमम ॥ १४ ॥ आगमिष्यंतिराजानःसर्वेवैकौरवर्षभ॥ प्राप्तानांमहतांपूजाका
र्याह्येतत्क्षमंहिनः॥ १५॥ इत्येतद्वचनाद्राजाविज्ञाप्योमममानद॥ यथाचात्ययिकंनस्याद्यदर्घाहरणेभवत्॥१६॥कर्त्तुमर्हतितद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यतां॥
राजद्वेषान्ननश्येयुरिमाराजन्पुनःप्रजाः॥ १७॥ इदमन्यच्चकौंतेयवचःसपुरुषोब्रवीत्॥ धनंजयस्यनृपतेतन्मेनिगदतःशृणु॥ १८॥ उपयास्यतियज्ञंनोमणि
पूस्पतिर्नृपः॥ पुत्रोमममहातेजादयितोबभ्रुवाहनः॥ १९॥ तंभवान्मदपेक्षार्थंविधिवत्प्रतिपूजयेत्॥ सतुभक्तोनुरक्तश्चममनित्यमितिप्रभो ॥ २० ॥ इत्येतद्व
चनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः॥ अभिनंद्यास्यतद्वाक्यमिदंवचनमब्रवीत्॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिअश्वमेधारंभेषड
शीतितमोऽध्यायः॥ ८६॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ युधिष्ठिरउवाच श्रुतंप्रियमिदंकृष्णयत्त्वमर्हसिभाषितुं॥ तन्मेऽमृतरसंपुण्यंमनोह्लादयतिप्रभो॥ १ ॥
बहूनिकिलयुद्धानिविजयस्यनराधिपैः॥ पुनरासन्हृषीकेशतत्रतत्रचमेश्रुतं ॥ २॥ किंनिमित्तंसनित्यंहिपार्थःसुखविवर्जितः॥ अतीवविजयोधीमन्निति
मेदूयतेमनः॥ ३॥ संचिंतयामिकौंतेयंरहोजिष्णुंजनार्दन॥ अतीवदुःखभागीससततंपांडुनंदनः ॥ ४॥ किंनुतस्यशरीरेस्तिसर्वलक्षणपूजिते ॥ अनिष्टंलक्ष
णंकृष्णयेनदुःखान्युपाश्नुते॥५॥ अतीवासुखभोगीससततंकुंतिनंदनः॥ नहिपश्यामिबीभत्सोर्नैर्घृणंगात्रेषुकिंचन॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वैतन्मेव्याख्यातुमर्हसि
॥ ६॥ इत्युक्तःसहृषीकेशोध्यात्वासुमहदुत्तरं॥ राजानंभोजराजन्यवर्धनोविष्णुरब्रवीत् ॥ ७ ॥ नत्वस्यनृपतेकिंचित्संश्लिष्टमुपलक्षये॥ ऋतेपुरुषसिंहस्यपिं
डिकेस्याधिकेयतः ॥ ८॥ सताभ्यांपुरुषव्याघ्रोनित्यमध्वसुवर्त्तते॥ नचान्यदनुपश्यामियेनासौदुःखभाजनं ॥ ९ ॥ इत्युक्तःपुरुषश्रेष्ठस्तदाकृष्णेनधीमता॥
प्रोवाचवृष्णिशार्दूलमेवमेतदितिप्रभो॥ १० ॥ कृष्णातुद्रौपदीकृष्णंतिर्यक्सासूयमैक्षत॥ प्रतिजग्राहतस्यास्तंप्रणयंचापिकेशिहा ॥ ११ ॥ सख्युःसखाहृषी
केशःसाक्षादिवधनंजयः॥ तत्रभीमादयस्तेतुकुरवोयाजकाश्चये॥ १२॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भोजराजन्यानांवर्धनः ॥ ७ ॥ संश्लिष्टंअविविक्तं संहृष्टमितिपाठेपिअतिपुष्टत्वादितरलोपादविविक्तत्वंभवतितद्रहितं पिंडिके जानुनोरधस्थःपश्चाद्भागीयोमांसलःप्रदेशः
पिंडिका तेउभेअस्याधिकेस्वदेशादधोभागपर्यंतंबहुलंआलंबमाने पाठांतरेकायतःशरीरात्अतिअतिप्रमाणे ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

Digitized by Google